

ת"פ 62582/11/14 - מדינת ישראל נגד שליו מרציאנו

בית משפט השלום בבאר שבע

02 יוני 2015

ת"פ 62582-11-14 מדינת ישראל נ' מרציאנו(עציר)
62571-11-14

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אטיאס

נגד
הנאשם
שליו מרציאנו (עציר)
ע"י עו"ד אלמכאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה של הנאשם לחזור בו מהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן כפי שנרשמה מפי כיום 17.05.15. יצוין כי מדובר בהודאה שניתנה במסגרת הסדר טיעון שנכרת בין הצדדים בגדרו אמור היה הנאשם לרצות 9 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. בסופו של דיון זה נדחו הטענות לעונש לצורך קבלת תסקיר חובה מאת שירות המבחן.

בפתח הדיון, העלה ב"כ הנאשם את עתירת הנאשם לחזור מהודאה. הגם שנערך דיון שלא לפרוטוקול ביחס לשאלת ההסדר הרי שבפועל שעה שבית המשפט ביקש מהצדדים לברר את סיבת החזרה מהודאה נמסר כי הנאשם עומד על חפוטו. עוד הוסיף בא כוחו כי מתחילת הדרך עמד על כשלים ראייתיים בולטים בתיק כפי שהדבר מצא ביטוי בפרוטוקולים השונים. בשעה שהנאשם מבקש לחזור בו מהודעה זו אין לחתום את דרכו.

הנאשם מפיו, הוסיף וציין כי שעה שהראה לנגד עיניו את אפשרות שחרורו הקרובה בשים לב להסדר העונשי היה מוכן להודות בדברים שלא ביצע וזאת מטעמים פרקטיים. כך גם אמר שהוא מוכן להמשיך ולהישאר במעצר אפילו זו תעבור את ההסדר העונשי המקורי ובלבד שתוכח חפוטו.

באת כוח המאשימה מתנגדת לחזרה מהודאה. לדבריה הנאשם הודה לאחר ניהול משא ומתן ארוך וענייני עם בא כוחו ולאחר שבית המשפט הסביר הסבר היטב לנאשם את פשר ההסדר. חזרתו של הנאשם מהודאה תיעשה במקרים חריגים וזאת בהתאם להוראת סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי הפסיקה הנוגעת, שמעתי את הנאשם מצאתי לאפשר לו לחזור בו מהודאתו וזאת מן הנימוקים הבאים:

סעיף 153 א' לחסד"פ קובע כי: "הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט, ואם במהלך

המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן הודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית

המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

נמצא כי חזרה של נאשם מהודיה אינה דבר של מה בכך ומצדיקה את בית המשפט להידרש לנסיבות מיוחדות שיאפשרו את אותה חזרה.

סקירת הפסיקה הנוגעת לחזרה מהודיה מגלה כי לעיתוי החזרה מההודאה משמעות נכבדה בבואו של בית המשפט לאפשר את חזרה מן ההסדר אם לאו. כך עורכת הפסיקה אבחנה בין חזרה מהודיה לשלב שבין הכרעת הדין לבין גזר הדין אל מול חזרה שלאחר גזר הדין. כבר עתה ייאמר כי באופן כללי הפסיקה נוטה לקבל בקשות של חזרה מההודאה בשלב שבין הכרעת הדין לגזר הדין אילו בפרט כאשר הנאשם עומד על חפותו. ראה בין היתר, ע"פ 3991/04 רג'בי נ' מ"י בע"פ 37541/91 מ,י נ' קאסם סמחת וע"פ 6349/11 שניידר נ' מ"י.

בתיק שבפני, אין המדובר בנאשם שהופתע מהעונש החמור שנגזר עליו ומטעמים תועלתניים גרידא מבקש לחזור בו מהודייתו. הלכה למעשה הלה ידוע כי הוא צפוי לעונש "סגור" של 9 חודשים אותו הוא עתיד לסיים בתוך תקופה קצרה וחרף כך עומד על חפותו.

לכך יש להוסיף כי הודאתו של הנאשם נרשמה אך לפני כשבועיים וחצי עוד בטרם נשמעו טיעונים לעונש ועוד בטרם נערכו דיונים מני דיונים בהם "כבש" את אותה טענה. הנאשם מפי בא כוחו העלה במהלך כל הדיונים את הקושי הראייתי הממשי בתיק כפי שהדבר מוצא ביטוי, בין היתר, בפרוטוקול בדיון מיום 25.02.15. הנאשם מודע למשמעות של ביטול ההודיה אשר יכול ותביא למעצרו הממושך ואף מסכים לכך וחרף כך מבקש שתינתן לו הזדמנות להוכיח את חפותו.

בנסיבות אלו נראה לי כי יש לאפשר את החזרה מהודיה אשר כחלק בלתי נפרד מכך תביא לביטולו של כתב האישום המתוקן וניהול ההליך על בסיס כתב האישום המקורי.

קובע לתזכורת יצוג וקביעת מועד להוכחות ליום 10.06.15 בשעה 10:00.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ט"ו סיוון תשע"ה,
02/06/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי